

Súd: Mestský súd Bratislava I
Spisová značka: 57T/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1125013366
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zoltán Valentovič, PhD.
ECLI: ECLI:SK:MSBA1:2025:1125013366.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

č.

Mestský súd Bratislava I, samosudcom JUDr. Zoltánom Valentovičom, PhD. v trestnej veci vedenej proti obžalovanému E. Š., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno b) a odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.10.2025 v Bratislave, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

E. Š.E. nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom Bratislava - Petržalka toho času v Ústave na výkon väzby Bratislava od 04.05.2025
s a u z n á v a v i n n ý m, ž e

dňa 03.05.2025 v čase od 00:38 hod. do 00:59 hod. v Bratislave na Topoľčianskej ulici č. 3, nezisteným predmetom za použitia násillia otvoril tam riadne na DEK systém uzavreté vstupné dvere vedúce do obytného panelového domu, následne vnikol do obytného panelového domu, kde sa prostredníctvom výťahu presunul na 12. poschodie, odkiaľ z neuzamknutej chodby vedúcej na schodisko bez použitia násillia odcudzil tam voľne o stenu opretý horský bicykel zn. Kross, model KR Hexagon 5.0, červenej farby o veľkosti 19, s výrobným číslom rámu 1059882111 s odpruženou prednou vidlicou, následne s uvedeným odcudzeným bicyklom nastúpil na 7. poschodí do výťahu a presunul sa na prízemie obytného panelového domu, kde nezisteným predmetom, páčením, odstránil kryciu lištu na elektronickom systéme DEK na vstupných dverách do obytného panelového domu a následne nezisteným predmetom vypáčil DEK systém uzavreté vstupné dvere vedúce do ich obytného panelového domu, čím poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s. škodu vo výške 1 030 eur a poškodenému K. V. krádežou bicykla škodu vo výške 480 eur, pričom takto konal aj napriek tomu, že v predchádzajúcich 24 mesiacoch bol odsúdený rozsudkom Mestského súdu Bratislava I, pod spisovou značkou B5-7T/14/2022 zo dňa 30.11.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2023 za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. g), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a zároveň za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

-prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, písmeno b), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona

-prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku je obžalovaný E. C., narodený XX.XX.XXXX povinný nahradiť škodu:

a) poškodenej spoločnosti Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., IČO: 00151700 so sídlom Pribinova 19, 811 09 Bratislava, škodu v sume 1030,- Eur

o d ô v o d n e n i e :

Na hlavnom pojednávaní konanom v predmetnej trestnej veci súd umožnil urobiť obžalovanému E. Š. vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a), b) a c), odsek 4 Trestného poriadku, pričom obžalovaný po tom, ako mu bolo umožnené poradiť sa s obhajcom urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, teda že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V zo 19.08.2025, č. k. 3 Pv 133/25/1105-36. Súd následne postupoval v súlade s § 257 odsek 5 Trestného poriadku a obžalovanému položil otázky podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný vo všetkých prípadoch odpovedal zhodne „áno“. Súd potom v súlade s ustanovením § 257 odsek 7 Trestného poriadku po súhlasnom vyjadrení prokurátora uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, ktorým uznal vinu zo spáchania skutku, ktorý je predmetom obžaloby a uznesením podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním znaleckého posudku MUDr. Š. z 27.06.2025 postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku a čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Trestného poriadku, a to: odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 08.10.2025 a lustrácie Centrálnej evidencie priestupkov a správnych deliktov z 08.10.2025.

K výroku o treste

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel súd k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci neodôvodňujú uložiť obžalovanému žiaden z alternatívnych trestov nespojených s trestom odňatia slobody, ako ani trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ale obžalovanému bolo možné uložiť iba nepodmienečný trest odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu súd dôsledne vychádzal z účelu trestu vyjadreného v § 34 odsek 1 Trestného zákona, ktorý okrem iného vychádza z jednoty represie a prevencie, ako aj zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, z ktorých je súd povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd vychádzal z trestnej sadzby upravenej v § 212 odsek 2 Trestného zákona (1 až 4 roky), pričom pri ustálení konkrétnej trestnej sadzby bol súd okrem ostatných kritérií upravených v § 34 odsek 4 Trestného zákona povinný posúdiť aj existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a vzájomný pomer medzi nimi.

Pri výroku o uloženom treste má súd za to, že trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov je primeraný, spravodlivý a spĺňa účel trestu, najmä vo vzťahu k generálno- preventívnej funkcii trestu.

Účelom trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelom trestných činov, zabezpečiť, aby páchatel v budúcnosti trestné činy nepáchal, pôsobiť preventívne na ostatných členov spoločnosti a vyjadriť morálne odsúdenie protiprávneho konania.

Obžalovaný bol už dvadsaťkrát právoplatne odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť, pričom tieto odsúdenia sa týkali najmä kriminality majetkového charakteru. Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že v minulosti mu boli ukladané tresty rôzneho druhu vrátane podmienecných trestov, nepodmienených trestov odňatia slobody či upustené od potrestania, avšak tieto uvedené napokon nespĺnilo svoj účel a obžalovaného neodradilo od ďalšieho páchania trestnej činnosti.

Súd preto konštatuje, že u obžalovaného ide o špeciálnu recidívu v extrémnej podobe, ktorá zásadne zvyšuje jeho spoločenskú nebezpečnosť. Osoba obžalovaného je evidentne kriminálne deformovaná a jeho resocializačná prognóza je mimoriadne nepriaznivá. Možnosť nápravy prostredníctvom alternatívnych sankcií alebo miernejších trestov je podľa súdu nanajvýš nepravdepodobná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považuje za potrebné uprednostniť represívnu funkciu trestu, pričom účelom uloženého trestu je predovšetkým dlhodobá ochrana spoločnosti a generálna prevencia. Z týchto dôvodov súd uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, a zároveň, vzhľadom na mieru jeho nebezpečnosti a dlhodobú recidívu, by ukladanie trestu v spodnej polovici základnej sadzby v danom prípade nezodpovedalo stupňu závažnosti jeho opakovaného konania ani jeho osobe. Súd pri určovaní výmery trestu zohľadnil dlhodobosť a opakovanosť trestnej činnosti obžalovaného a z toho dôvodu ukladal trest odňatia slobody v hornej polovici trestnej sadzby (základná trestná sadzba 1 r. - 4 r.). V tomto smere by za spáchaný skutok bolo namieste uložiť obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov (3 r.), avšak súd zohľadnil mieru sebareflexie obžalovaného k spáchanému skutku pri vyhlásení o vine postupom podľa § 257 Tr. por., ktorý korešpondoval s jeho postojom i v rámci prípravného konania, kde sa k skutku priznal a z toho dôvodu uložil obžalovanému trest vo výmere 30 mesiacov nepodmienenčne. Obžalovaný počas hlavného pojednávania svojim vyhlásením preukázal konštantnosť svojho názoru a postojom na spáchaný skutok, tak ako tomu urobil i naprieč prípravným konaním a preto súd túto skutočnosť zohľadnil a premietol do výroku o treste. U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní a oľutovaní skutku resp. trestného činu. Ako priťažujúcu okolnosť súd vzhliadol, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (trestný čin krádeže a trestný čin poškodzovania cudzej veci) - z toho dôvodu súd ukladal trest úhrnný.

Súd takto uloženým trestom sleduje predovšetkým trvalejšie vyňatie obžalovaného zo spoločnosti, čím sa zabráni pokračovaniu v jeho kriminálnej činnosti a zároveň sa posilní presvedčenie spoločnosti, že opakovaná a systematická trestná činnosť bude prísnejšie postihovaná.

S prihliadnutím na uvedené, vychádzajúc z ustálenej trestnej sadzby (1 až 4 roky) a so zreteľom na výsledky dokazovania, prihliadajúc i na priznanie skutku obžalovaným premietnuté do vyhlásenia o vine urobené na hlavnom pojednávaní, ale i v kontexte jeho mimoriadne bohatej trestnej minulosti s viacerými nepodmienenými trestami považuje súd uložený úhrnný trest vo výmere 30 mesiacov za primeraný, a to práve pre nepodmienený spôsob jeho výkonu. Je zjavné, že obžalovaný sa nepoučil z predchádzajúcich trestov. K výmere 30 mesiacov a spôsobu výkonu - nepodmienenčne, súd pristúpil v kontexte rozsiahlej špeciálnej recidívy zo strany obžalovaného. Z lustrácie CESDAP vyplýva i ďalšia protiprávna činnosť obžalovaného na úseku priestupkov proti majetku a verejnému poriadku. Pravidelne sa opakujúca trestná činnosť obžalovaného svedčí o tom, že ani doterajšie odsúdenia a uložené tresty nemali požadovaný vplyv, nespĺnili výchovný ani preventívny účel, aby sa trestnej činnosti ďalej nedopúšťal a je nutné na neho pôsobiť nepodmieneným trestom odňatia slobody.

Všetky načrtnuté skutočnosti z hľadiska posúdenia osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy svedčia pre záver, že uložený trest je zákonný, adekvátny a plniaci svoj účel. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného je zrejmé, že ide už o špeciálne recidívne konanie.

Vzhľadom na vykonané znalecké dokazovanie z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria mal súd za preukázané, že potreba ukladania protitoxikomanického liečenia obžalovanému nebola daná a z toho dôvodu ochranné liečenie neukladal. Nad rámec možno uviesť, že zo znaleckých záverov vyplynulo, okrem iného, že ovládacia a rozpoznávacía schopnosť obžalovaného v čase skutku bola plne zachovaná, pričom doterajšie liečenia do závislosti obžalovaného doposiaľ nevedli k jeho abstinencii.

Výrok o náhrade škody súd odôvodňuje potrebou uspokojenia nároku poškodeného v dôsledku spáchania trestného činu obžalovaným, pričom poškodená spoločnosť uplatňuje nárok na náhradu škody v sume 1030,- Eur, ktorá bola poskytnutá ako poistné plnenie za škodu spôsobenú trestným činom.

S prihliadnutím na všetky uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Mestský súd Bratislava I. Odvolanie nemôže podať obžalovaný voči výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Poškodený môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Bratislave.

Odvolanie má odkladný účinok okrem prípadu, že rozsudok nadobudol právoplatnosť spôsobom predpokladaným v § 183 odsek 1 Trestného poriadku. Právne účinne ho nemôžu podať osoby, ktoré sa tohto práva výslovne vzdali.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.